

участиици, които разбираха и разглеждаха събитията не съприцизността на историка, а съ доброто желание да представятъ дейцитѣ—тѣхнитѣ съучастници и тѣхнитѣ предшественици, като великани — герои непостижими и мислѣха, че като ги накичатъ съ шарени пера тѣ ще изглеждатъ по красиви и като създадатъ легенди около тѣхнитѣ животъ и дѣла, тѣ ще станатъ наистина по чувовни и по достойни за удивление. Хронологическия редъ на събитията така е обърканъ отъ тия повѣствователи, че дори и следъ капиталния трудъ на г. Д-ръ Д. Т. Страшимировъ, „Историята на априлското въстание“ намиратъ се още наши учени да грешатъ.